

MACIERZYNA (9) sb f

Oba a oraz e jasne.

sg *N* macierzyna (1). ◇ *G* macierzyny (5). ◇ *A* macierzynę (2). ◇ *L* macierzynie (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. *Spadek po matce, najczęściej dobra ziemskie wraz z płynącymi z nich dochodami; res materna Cn (7) : ZapKościar 1580/4v; nie miałby był Pan nález dżisieyſzy tákich trudnoſci około Baru właſnéy mácierzyny íwéy KochWr 33; Dzieci gdy im mátká vmrze, mácierzyny od oycá niemáią íe vpomináć. SarnStat 587 [idem] [630].*

W połączeniu z nazwą miejscową (1): Lubárdus dzyału miedzy brácią nie wzywał/ iedno mácierzynę Włodzimierz BielKron 379v.

Szereg: »(nie tylko) ojczyzna (ale) i macierzyna« (2): bo nietylko oiczyznę, ale y macierzynę wielką a snadz więkſzą ſpolną y zdziecmi memi máią. ActReg 165; ZapKościar 1588/80.

2. *Narząd rodny kobiety (2) :*

a. *Zewnętrzny organ płciowy (1) : Niechodź (powiáda) [pan] bez bótów/ ma rádá/ Bo mácierzyná ták zwietrzeie rádá. Láfkawy pánie/ nie íey to niewádzi/ Chybá žebyſcie pijáli z niéy rádži. KochFr 15; [Vulva tuae matris. [...]] Niewie: ítroie/ álbo mácierzyná. Deiner mutter fatz. Dict 1566 C2].*

b. *Macica (1) : Mola aliquando, Nieyáka íztuká ciála niextáltowna która pod czás w żywocie niewieſciem w Mácierziznie króm plemienia męſkiego roſcie Mqcz 229a.*

Cf MACIERZYNA, **MACICA**, **MATKA**

AŽ